

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ

Υ π ο

ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΩΡΗ

Συνέχεια τῆς σελ. 71

— Θὰ σε ἄφινε νὰ πλησιάσῃς ἂν ἡ καρδία σου εἶνε ἀγνή καὶ οἱ σκοποὶ σου καλοὶ, ἀπῆντη-
σαν ὁ Χασάν χωρὶς νὰ συγκινηθῇ.

— Κακομοίρη! ἀνέκραξεν ὁ ὑπολοχαγός, ὁ Γκουσά-Νισίν σου ἐλη-
σμόνησε νὰ σε διδάξῃ
τὰς στοιχειωδεστέρους
γνώσεις τῆς ἀεροφρο-
σύνης. Πολλὴν τιμὴν
θὰ τοῦ ἔκαμνεν ἡ δε-
σποινὴς ἂν κατεδέχετο
νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ κατὰ-
φύγιόν του.

— Ἄν ἡ Φράγκα
Χανούμ ἔχῃ καθαράν
τὴν καρδίαν, θὰ τὴν δε-
χθῇ με τιμὴν, ἐπανε-
λάβεν ὁ Χασάν μετὰ
τῆς αὐτῆς σοβαρότητος.

— Ἀφήσατέ το τὸ
καυμένο τὸ παιδί ἡσυ-
χον, εἶπεν ἡ Αἰκατερί-
νη. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ
συμπεριφορὰ τοῦ Χα-
σάν δὲν εἶνε ποσῶς ἀ-
ξιόμμεμπτος καὶ ἂν τοῦ
τὴν ἐδίδαξεν ὁ Γκουσά-
Νισίν, θὰ εἶνε κατὰ
τὴν γνώμην μου καλὸς
διδάσκαλος.

Ὁ Χασάν ἐμειδίασε με ἄθος εὐγνωμοσύνης διὰ
τὸν ἔπαινον τοῦτον.

— Ἀναπαύτου ὀλίγον ἀκόμη πρὶν ἀναχωρή-
σῃς, ἐξηκολούθησεν ἡ νεάνις. Πρέπει νὰ ἔχῃς ἀ-
νάγκην ἀναπαύσεως μετὰ τὴν ἄδικον ἐπίθεσιν
τῶν ἀγροίκων ἐργατῶν μας. Ἐλα εἰς τὰς σκη-
νάς νὰ σοῦ δώσω νὰ πῆς κανένα ποτὸν ἀνα-
ψυκτικόν.

— Σ' εὐχαριστῶ, Χανούμ, ἀλλὰ ἤθελα νὰ
ἐπιστρέφω πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος. Βιάζομαι νὰ πρὸς-
φέρω αὐτὸ τὸ περιστέρι εἰς τὴν Λεϊλάν.

— Δι' αὐτὴν τὸ συνέλαβες;

— Ναι· ἡ Λεϊλὰ ἀγαπᾷ ὅλα τὰ ζῶα, καὶ τὰ
ζῶα ἔρχονται μόνον νὰ τὴν εὐρίσκουν. Εἶδα
τὰς μελίτσας νὰ ἔρχονται καὶ νὰ κάθονται εἰς

τὰ μαλλιά της ἢ εἰς τὰ χεῖλη της, ὅταν τὰς
προσκαλῇ, χωρὶς ποτε νὰ τὴν πληγώσουν με τὸ
κεντρί των· τὰ πτηνὰ πετοῦν ὁλόγυρα ἀπὸ τὴν
κεφαλὴν της καὶ αἱ δειλαὶ δορκάδες δὲν φοβοῦν-
ται νὰ λάβουν τροφὴν
ἀπὸ τὰς χεῖράς της.

— Καλὰ, δὲν σε κρα-
τῶ, μικρὲ μου Χασάν.
Μοῦ ἐνέπνευσες τὴν ἐπι-
θυμίαν νὰ γνωρίσω τοὺς
φίλους σου· νὰ τοὺς τὸ
εἰπῇς, ἄκουσας;... καὶ
πρόσφερε, σε παρακα-
λῶ, αὐτὸ τὸ ρόδον ἐκ
μέρους μου πρὸς τὴν
Λεϊλάν.

Καὶ δρέπουσα ἄνθος,
ὅπερ ἔθαλλεν εὐώδες εἰς
πλησίον κείμενον θά-
μνον, ἡ Αἰκατερίνη τὸ
προσέφερε πρὸς τὸ παι-
δίον, ὅπερ τὸ ἐδέχθη
μετὰ χαρᾶς καὶ τὸ ἔ-
φερεν εἰς τὸ μέτωπον
καὶ εἰς τὰ χεῖλη του.

— Ἡ Λεϊλὰ θὰ λάβῃ
τὸ ἄνθος τὸ βράδυ, εἶ-
πε. Καὶ ἂν ποτε ἔλθῃς
εἰς τοὺς βράχους μας,
εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ

εἶσαι εὐπρόσδεκτος.

— Πῶς θὰ σὰς ἀνέβρω, ἠρώτησεν ἡ Αἰκατερίνη,
εἰς τοὺς βράχους σας; ἡ διεύθυνσις εἶνε ὀλίγον
τι ἀσαφής.

— Σοῦ εἶπα περὶ τοῦ γαβροῦ (τάφου) τῆς
Ἑσθῆρ καὶ τοῦ Μαρθολαίου· πήγαινε πρὸς ἐκεῖνον
τὸ μέρος, καὶ ἂν ὁ Γκουσά-Νισίν θελήσῃ νὰ σε
δεχθῇ, θὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς προσεγγίσεώς
σου καὶ θὰ ἔλθῃ εἰς ὑπάντησίν σου. Σ' εὐχαρι-
στῶ διὰ τὰς περιποιήσεις σου καὶ διὰ τὸ ρόδον,
τὸ ὁποῖον μοῦ ἔδωκας διὰ τὴν Λεϊλάν. Ὁ ἥλιος
νὰ σε προστατεύῃ!

Τὸ παιδίον προσέκλινε σχεδὸν ἐδαφιαίως μετὰ τὴν
υπερβολικὴν Ἀσιατικὴν φιλοφροσύνην. Εἶτα ἀνεγει-
ρόμενον ἀπεμακρύνθη δρομαίον, ἐλαφρὸν ὡς σκιά.

ΡΕΜΒΑΣΜΟΣ